

APĂRĂTORUL

ESE IN FIE CARE LUNI DIMINEAȚA

Abonamentul:

In Capitală:	
1 an	7 lei 50 b.
6 luni	4 lei . . . . .
In Districte:	
1 an	9 lei . . . . .
6 luni	6 . . . . .
In Străinătate:	
1 an	12 lei . . . . .
6 luni	7 . . . . .

Anunțuri:

Linia mică	
pagina IV	25 bani
Reclame	
pagina III	11 lei linia
pagina II	2 lei linia

Scrisori nefrancate se refuză.
Articole nepublicate nu se înapoiază.

REDAȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA
Strada Carol I, No. 3 (Tipografia Română).

Pentru rubrica „Tribuna Liberă” Redacțiunea nu e responsabilă.

SUMAR

Articole de fond: București 7 Iunie 1881. — Lucrările Adunării generale și ale Marelui Sanhedrin în Franța.
Curierul Bucureștilor: Diverse știri și fapte.
Situatiunea: Convenținea germano-română.
Partea literară: „Talmudul,” schiță de dr. August Wensche, trad. de M. St.
Felurimi: Noutăți din afară.
Foileton: „Rachelă” de Doamna * — Mosco din Parma. Istoria unui soldat evreu.
Spectacole, Anunțuri.

București, 7 Iunie 1881.

Trist este a vedea cum unele organe ale opozițiunii, cari se pretind a fi serioase, ca de pildă „Binele Public” și „România Liberă,” se silesc prin fel de fel de tertipuri și calomnii a semăna ura și discordia între felurile confesiuni ale aceleiași țeri. În turbarea lor năprasnică, numitele foi se servesc de ver-cc armă, fie cât de puțin leală, de or-cc acuzări, fie cât de absurde, îmbrăcând atacurile lor în acea formă ce se întâlnește în pamfletele cele mai vulgare,—numai spre a și ajunge meschinul lor scop.

Ceea ce e și mai trist, este faptul, că limbajul acestor organe de publicitate, devine din zi în zi mai inversunat. Cauza acestei violențe s'explică după părerea noastră foarte ușor. Opiniunea publică către care s'adresează, nu voeste să le dea atențiunea, și indiferența ei, ca să nu zăm de un termen mai propriu, este singura și fireasca cauză a nesocotitelor violențe ce caracterizează ziarele în cestiune.

„România Liberă” mai cu seamă, și-a pierdut de sigur cumpătul. Stilul și expresiunile ce se coprink în articolele sale, fie venite din partea redacției, fie din partea colaboratorilor săi, ne probează în chipul cel mai patent, aceasta, și pentru ca publicul să aibă o idee de cuviința și urbanitatea întrebuițată de numita foaie în discuțiunile sale, vom reproduce, ca specimen, câte-va pasage:

„Nepăsare guvernului central d'o parte, vitriolul Ovreilor de alta, lucrează cu dușmănie la surparea Statului român.” 1)

Si mai la vale:

1) Vezi revista de la 24 Mai a. c.

„Intre Ovrei din Rusia de mează-zi, puși la regula de poporațiunea, a isbucnit tifosul din cauza lipsei de hrană.

„Căți bieți Creștini de muscali vor fi „perit de zece ani” incoace, nu de tifosul pricinuit de nemăncare, „ci de tifosul preparat prin otrăvitul rachiu jidovesc!” 2)

Intr'un alt articol intitulat „Fenomenul anti-semitic în Europa” apărut tot în acel număr al „României Libere” și subseris de d-nu G. Fălcioianu, citim următoarele:

„Informați de acest nou potop, care s'a prăvălit ca un biciu al mănii cerești în noul regat al României, am dat cei d'antăi alarma mai înainte de 10 Mai, și apoi d-nu Nicolae Ionescu, interpellând pe d-nu ministru de interne, a cerut să trimiță de urgență ordinele cele mai precise și severe, spre a respinge la Prut și la Galați „navălirea acestui potop distrugător societății.”

Si mai jos:

„Lăcustele acestea omenesti,” invocând apoi dreptul tutulor cotropitorilor prin fraudă sau violență, „beati possidentes,” „sug tot sângele și munca populațiunii române,” fără ca aceste faimoase ordine să producă alt efect de cât ca toți țărani improprietării de trei ani prin legea rurală, „să devie prada exploatărei criminale a acestor speculatori ai omenirii și a șarlatanilor liberali.”

Acesta este limbajul elegant al organului d-lor Laurian și Michailescu. Acestea sunt expresiunile alese, estetice, întrebuițate de colaboratorul dumnealor, d. G. Fălcioianu, fost prim-președinte la Curte, deputat și senator.

Dacă cine-va ar afla numai din auzite, cum că s'ar fi scris asemenea monstruoziități, contra unei populațiuni întregi, acuzată de toate viciurile și de toate infamiile, ar zice, că aceasta este cu neputință în timpul în care trăim, în mijlocul ideilor cari îmbunătățesc educațiunea noastră și ne împing spre progres și civilizațiune, adică spre respectul omului către om. Da, într'adevăr, aceasta ar fi cu neputință pentru oamenii cari au învățat să judece, pentru oameni cari au

2) Vezi articolul „Din Rusia” de la rubrica „Din Afară.”

sentimentul demnității lor și al respectului datorit către semenii lor, pentru camenii, în fine, cari înțeleg și practică morala divină a religiunii lui Crist. Mințea și inima unor asemenea oameni ar fi fost incapabile a concepe și produce monstruoziități ce arătarăm mai sus. A veni un Creștin, un fiu al Bisericii ortodoxe, să acuze și să condamne de sus până jos o întreagă clasă de oameni, și apoi să arunce asupra lor, asupra tutulor, toate păcatele, toate noroailor, arătându-i ca un obiect de ură pentru omenirea toată, aceasta nu este nici creștinesc, nici uman. Si cine ar pretinde că religiunea lui Crist poate insufla atari idei și simțiminte, acela ar aduce cea mai mare profanare acestei sublime religiuni. Crist nu ne învață a uri, a defăima, a perzeca și a condamna la execrațiunea neamului omenesc pe semenii noștri, chiar când ei ar fi în ochii noștri fii păcatului. Crist care a emancipat omenirea de păcatul aruncat pe capul său pentru vecinicie, ne învață a lucra și a lupta pentru îndreptarea celui rău, pentru luminarea celui din întunec, pentru rădicarea celui căzut, iar nu pentru lepădarea lor spre a fi exterminați. Aceasta este învățătura divină a lui Crist, și cine n'o urmează, în deșert poartă numele lui.

Am declarat încă la aparițiunea noastră pe arena publicității, că nu ne facem apărători exclusivi ai Evreilor, ci a tutulor claselor asuprite, și că nu vom pierde nici-odată din vedere adevăratele interese ale Statului român. În câte am scris până acum și în câte vom mai scrie, nu se va găsi un singur cuvânt, cu care să ni se poată atribui contrariul. Ca Români, cari voim ca numele acesta să fie tot-d'a-una demn și curat, ne-am propus a răspunde celor din „Covaci” pentru a respinge cu indignație niște turpitudini asvărlite contra Evreilor, de niște oameni, cari pretind a vorbi și a cugeta ca Români, și cari ar fi lăsat negreșit o pată asupra țerei,—căci tăcerea generală ce ar fi urmat unor asemenea turpitudini, ar fi fă-

care seară la Rachelă. Speranța d'a fi iubit pentru persoana lui și nici de cum pentru rangul său adăuga încă la dorința ce el nutrea d'a o revedea, el se bucura d'inainte de progresele ce le-ar face în acea inimă atât de pură și care trebuia să fie atât de tandră. Necesitatea de a ascunde rangul său, dedea asemenea pasiunii sale un ce tainic care i l'indoaia violența.

II.

Carol în etate de două-zeci și trei de ani, cu o imaginațiune viă, iubea cu toate acestea pentru prima oară; el fusese adese-ori la curtea tatălui său, obiectul unor întâmpinări cari cu toate că era foarte ténér încă, i se păuseră tot-d'a-una adresate mai mult prințului moștenitor decât junelui tandra și plăcut, și, sau că această gândire i-ar fi garantat inima sau că n'ar fi fost scris în ursita sa d'a iubi fără a fi iubit, el remase calm în fața a mii de frumuseți cari se întreceau care mai de care ca să i placă.

După ce rătăcise o parte a zilei în locurile unde vèzuse pentru întâiași dată pe Rachelă, după ce căutate cu lăcomie pe mormântul mamei ei urmele lacrimelor ce le vèrsase ea pe acea marmoră unde se prosternase cu atăta durere, ténérul prinț se apropiă încet de casa D-lui de Belmenkoff unde intra după o oare-care șovăire: el roși auzindu-se anunțat sub un nume

cut a se crede că ele sunt expresia simțimintelor or-cărui Român.

Recunoaștem că și între Izraeliți din România, cari sunt oameni, și de la cari nu trebuie să pretindem a fi mai perfecți decât semenii lor de altă religiune și naționalitate,—pot să fie unii corupți, fanatici, călcând în picioare prescripțiile moralei și legile onoarei. Dar facem apel la or-cc om drept și nepărtinitor: Nu există oare asemenea indivizi perversi, între toate națiunile, fie ele ajunse la cea mai înaltă treaptă a civilizațiunii? Vèzut-am noi până astăzi vre-un moralist sincer în vorbele și în faptele sale, iar nu un fățarnic,—ce vede paiul din ochiul altuia și nu bărna din ochiul său,—care să condamne o populațiune întreagă, fiind că a găsit în sênul său căi-va oameni corupți, și să arunce asupra întregii populațiuni acuzațiia și reprobaria meritată de acei oameni disgrățiati? Nu, o mie de ori nu!

Puteți dar imulți injuriile și împinge or-cât de departe violența voastră, cinstiții redactori ai „României Libere,” noi unii vè vom lăsa să vè urmați ca și în trecut, spăvăiata cale pe care ați apucat'o, convinși fiind, că rezultatul la care veți ajunge, va fi după cum a fost și până acum, contrariu celui ce doriți!

În numărul viitor vòm răspunde și celor de la „Binele Public.”

Lucrările Adunării generale și ale Marelui Sanhedrin din Franța *)

DECLARAȚIUNE

Deputații francezi de religiunea Mozaică au onoare a comunica, cum că declarațiunea următoare va precede răspunsurile, pe cari trebuie să le facă la cestiunile ce le sunt adresate, de către comisarii Majestății Sale Imperiale și Regale. Adunarea, viu pătrunsă de simțimintele de recunoștință, de iubire, de respect și de admirațiune pentru augusta persoană

*) Vezi Apărătorul No. 18

care nu era al lui și inima-i bătă cu violență găsindu-se singur cu Rachelă. Și ea asemenea păru la început că împărtășeste turburarea sa; dar, reviuindu-și iute în fire, ea l'înse mâna prințului Carol, mulțumindu-i cu grație că n'a uitat de dânsa. Ea era îmbrăcată în negru și azi, ca și atunci când o vèzuse pentru întâiași dată, și o expresiune de o dulce melancolie se zugrăvia pe încântătorul ei obraz, unde strălucneau asemenea câte odată bucuria și veselia, dar într'un chip trecător și fără a lăsa urme lungi. Brațele ei pe jumătate goale, împodobite cu mărgăritare fine, reaminteau acele forme admirabile cari nășteau sub foarfecul statuarilor Greci, și gâtul ei, grațios și d'o albeață care îi lua vederile, purta capul cel mai frumos și cel mai nobil, ale căruia trăsuri răpitoare n'a fost în stare să le compue vre-odată nici un pictor inspirat de arta sa.

Convorbirea lor, la început rece și de nici o însemnătate, se însuflețea treptat, și prințul vorbind de Schiller, Rachelă desfășură o mare fi-nețe de tact și de cunoștințe aprofundate, comparând literatură franceză cu cea germană: ea trecu în revistă succesiv pe toți poeții cu cari se fălea Germania.

(Va urma).

FOILETON

RACHELA

după Doamna * *

de Isidor Cohen

—x—
CAPITOLUL I
(urmare)

Prințul, când se află singur, căzu într'un fel de mahnire adâncă; el nu cuteza să se coboare în inima sa, temându-se d'a nu vedea aci întipărit chipul aceleia pe care i era oprit s'o iubească. Pasiunile sale, exaltate prin niște obstacole grele de întâmpinat, zăpăceau întreaga sa ființă. Rachel nu va fi nici-odată a lui, și repeta el cu durere; inima sa era prea pură pentru ca gândul d'a seduce pe acea, pe care o iubea, să se fi oferit spiritului său: el n'ar fi voit s'o posede cu titlul de soție; și cum să înlocuiască tronul mamei sale, eșită dintr'o casă suverană, printr'o fată aparținând acelei rase îmbrășate în tot universul și pe care D-zeu a însemnat-o cu sigiliul reprobățiunii sale?

El se întoarse acasă plin de tristețe și nemulțumit de sine-însuși; în zadar încercă el să iea câte-va minute de odihnă; niște visuri agitate, produse prin turburarea simțirilor sale, creau în jurul său o miă de chipuri fantastice cari i se păreau că iau câte-odată o formă amerință-

toare respingând de lângă dânsul pe juna Rachelă care i întindea brațele și l'implora în zadar.

Zilele cari succedară unor atari nopți erau încă și mai crude, căci atunci realitatea înlocuia chimerele și punca pe prințul în înspăimântătoare alternativă de a-și călca toate datoriile sau de a se deszice pentru tot-d'a-una de ființa pe care o iubea. El însărcină pe un june pagin de a lua câte-va informațiuni asupra D-lui Belmenkoff și află că acesta poseda o avere imensă. Că petrecuse o parte din viața sa în Orientul, unde cunoștințele sale științifice și enorme bogății i câștigaseră o mare influență; că soția sa, pe care o iubea foarte mult, fiind de origină poloneză el vroise s'o readucă în țara ei; că ea căzuse greu bolnavă la Francfort și că el avusese nenorocirea s'o piarză după căți-va ani d'o unire fericită, el se relatură în Levantul unde crescuse pe unica sa fiică cu multă îngrijire, dar simțind atunci că puterile l' delăsau el venise de curând să se stabilească din nou la Francfort, unde găsea o mare mângăiere să îmbătrâniască lângă mormântul aceleia pe care o iubea atât de mult în viața sa.

Prințul asculta cu lăcomie toate aceste amănunte, și cu toate că ele nu justificau întru nimic nenorocita sa pasiune, obosit de vecinicele sale lupte, el se hotărâ, cu toate reproșele ce i le adresa conștiința sa, să meargă chiar în

a Majestății Sale Imperială și Regală, declară în numele Francezilor cari profesază religionea lui Moisi, că spre a se face demn de bine-facerile ce le pregătește Majestatea Sa, ei au intențiunea de a se conforma cu totul voințelor Sale părintești; că religionea lor le ordonă de a privi legea prințului ca lege supremă în materie civilă și politică; că astfel fiind, chiar când codul lor religios sau interpretățiunile ce i se dă ar cuprinde niște dispozițiuni civile sau politice carile n'ar fi în armonie cu codul francez, aceste dispozițiuni ar înceta atunci de a le cărmui, fiind-că ei înainte de toate trebuie să recunoască legea prințului și a'i da ascultare; că în urma acestui principiu, Evreii și-au făcut tot-d'a-una o datorie d'a se supune legilor Statului și de când cu revoluțiunea, ei n'au recunoscut nici o altă lege, decât p'acea recunoscută de toți Francezi.

Cestiunea întâia

Este oare permis Evreilor d'a lua în căsătorie mai multe femei?

RESPUNS

Nu este nici-de-cum permis Evreilor d'a lua în căsătorie mai multe femei: ei se conformează în general în toate Statele Europei uzului d'a nu se căsători decât cu o singură femeie. Moisi nu comandă expres d'a se lua mai mult decât o femeie, dar el n'o oprește, el pare chiar a adopta în mod implicit acest uz ca stabilit, de oare-ce regulează împărțirea moștenirilor între copii a cător-va femei.

Cu toate că acest uz există în tot Orientul, totuși vechii lor învățări le prescrie d'a nu lua mai mult d'o femeie, decât numai atunci, când averea lor le va permite să preîntâmpine toate trebuințele lor. Cu totul altfel fu însă în Occident. Dorința d'a se conforma uzurilor națiunilor ale acestei părți a Europei, printre cari Izraeliții erau răspândiți, i făcuse să renunțe la poligamia; dar fiind-că câți-va indivizi și-o permiteau încă, această circumstanță determină în veacul al un-spre-zecelea, convocarea unui sinod la Worms, care era președat de către rabinul Guerson și compus de una sută rabinii. Această adunare pronunță anatema contra veri-cărui Izraelit, care și-ar permite în viitor să iea în căsătorie mai mult decât o singură femeie.

De și acest sinod nu oprise aceasta pentru tot-d'a-una, totuși influența moravurilor europene a prevalat pretutindenea.

Cestiunea a doua

Divorțul este el permis de religionea mozaică? Este el oare valabil fără a fi pronunțat de tribunalele și în virtutea legilor contra-zicătoare aceloră din codul francez?

RESPUNS

Repudiarea e permisă de legea lui Moisi, dar ea nu'i nici-de-cum valabilă dacă nu e pronun-

țată în mod prealabil de către tribunalele în-virtutea codului francez. În ochii tuturor Izraeliților fără deosebire, supunerea la legea prințului este prima lor datorie; e un principiu în general stabilit între dânsii, ca în tot ce privește interesele civile și politice, legea statului e legea supremă.

Înainte ca Izraeliții să fi fost admiși în Franța la bucurarea drepturilor celor-l-alți cetățeni și când trăiau sub o legislațiune particulară, care le permitea d'a se administra după uzurile or religioase, ei aveau facultatea d'a repudia; dar ei făceau foarte rar uz d'aceasta. De când cu revoluțiunea, ei n'au recunoscut în această privință decât legile franceze. Când fură admiși la cetățenia franceză, rabinii și cei mai însemnați Evrei din toată Franța se prezentară înainta municipalităților din toate orașele și depuseă aci jurământ, cum că se vor conforma în totul legilor țerei și că nu recunosc alte legi pentru regularea intereselor lor civile. Deci, ei nu mai pot privi ca valabilă repudiarea pronunțată de către rabinii lor, fiind-că spre a avea acest caracter ea trebuie să fie mai întâi pronunțată de tribunalele, căci după cum în virtutea unui deciziiuni a consuliilor, rabinii nu pot impune benedictiunea nupțială fără ca să li se prezinte actele liberate de ofițerul stărei civile, tot așa ei nu pot pronunța repudiarea, până ce nu vor avea sentința judecătorească care o consacără.

(va urma)

Curierul Bucureștilor

Facultatea de medicina din Bucuresti. — Anunțăm cu plăcere că d-nu Adolf Weinberg, Israelit-Român, născut în țară, a susținut cu succes în ziua de 30 Mai, teza sa pentru doctorat în medicină intitulată: „Câte-va cuvinte asupra Epiteliomei.“ Jurul de promoțiune, după cum suntem informați din isvor sigur, a felicitat unanim pe tînărul doctor. Președintele d. dr. Gr. Romniceanu, felicitându-l, a zis că teza-i este unica care e bine scrisă românește, și face onoare facultății din Capitală Urând un strălucit viitor acestui tînăr în greaua și spinosă carieră, nu credem de prisos a comunica cititorilor „Apărătorului“ că d. dr. Weinberg, care și-a terminat studiile în țară, este de mai mulți ani intern al spitalului civil, membru fondator și colaborator al ziarului „Spitalul“, membru al societății studenților în medicină, și al mai multor societăți filantropice din Capitală. D-sa a luat parte și în campania de la 1877-78 și a dobândit calitatea de cetățean român.

Examenele. — Înregistrăm cu plăcere că în comisiunea examinatoare pentru școalele speciale din Capitală și anume la școala comercială figurează doi Evrei: D-nii Emanuel David, doctor în științele matematice și Carol Cosiner, doctor în chimie.

Unde duce desperarea. — D. David Marcus, unul din cei mai fruntași membrii ai comunității cultului izraelit din Capitală, odinioară cel dintâi toptangiu al pieței, văzându-se redus la sapă de lemn, în urma unor pierderi succesive

Dar se resgândi. „Îa spune-mi, zise el, de unde ști tu că cărțile noastre sunt de la D-zeu?“

— Fiind-că stă scris în cărțile! Si prea cuvioșul nostru părinte o spune în fie-care Duminecă. Si la serbătorile cele mari, sau când a bătut mai nainte, atunci el plânge când pomenește de această.

— Popa! strigă Moisi cu dispreț.

— Rabinul! găngăni Havrilo. Dar de unde ști tu că voi o să intrați d'adrepți în rai?

— Fiind-că e scris în cărțile noastre—și fiind-că pioșii noștri o spun—și...

El se opri. El văzu d'odată că n'are în adevăr nici pentru adevărata sa credință sorginte mai bune, decât Havrilo pentru credința sa greșită. Si cine putea să știe dacă...

El nu isprăvi această cugetare, căci nu cuteza s'o facă.

Ast-fel șezură băieții tăcuți unul lângă altul mâncând la stafide și migdale până ce goliră săculețul.

Atunci Moisi începu cam șovăind și cam cu sfială:

— Măi Havrilo—ăș vroii...

— Ce?

— Să știți preciz care din noi amândoi va împărtași iadul.

— De! Știu și eu! Poate nici-unul.

— Sau amândoi! zise Moșco furios sărind în sus și dând fuga în ferărie.

El ciocăni în ziua aceea grozav. Dar nu putu să-și ucidă gândurile...

în afacerile sale, s'a spânzurat în noaptea spre 31 Mai a. c. Se știe că acest nenorocit și per-duse în zilele din urmă controlul rațiunii. Acest bărbat care a fost unul din fondatorii Templului coral și mult timp președintele comunității, și-a câștigat multe titluri la recunoștința acesteia, prin doveditele sale sentimente de generozitate. Ne așteptam deci, cu drept cuvânt, ca înmormântarea-i să se facă cu toate onorurile convenite unui asemenea bărbat. Cu părere de rău trebuie să constatăm însă, că afară de câți-va cetățeni,—din cari parte colegii săi de odinioară, parte cari au stat în serviciul său,—cor-tegiul a numărat foarte puțini dintre cei ce trebuiau să'l însoțiască. Ceea ce a atras mai mult atențiunea publicului, era lipsa acelor persoane cari prin pozițiunea lor în societate erau datori să fie la locul lor, precum e predicatorul Templului d. Beck și cantorul Weiss. După câte am aflat, această lipsă e motivată prin acea, că rudele defunctului n'au putut să mulțumiască în destul pungile acestor nesățioși, plățiți din sângele comunității.

Grădina „Jignita.“ — „Orfanii“ e titlul unei tragi-comedii ce s'a reprezentat pe scena teatrului izraelit în serile de 30 și 31 Mai a. c. Atât piesa cât și executarea ei fac onoare umitului teatru. De oare-ce spațiul nu ne permite să facem o analiză pe larg a piesei, vom releva numai câte-va puncte mai importante din ea.

Subiectul principal este muștrarea conștiinței unui bătrân Beinholtz, care a omorât prin otrăvă pe Abraham Weinglus pentru a'i lua averea și repararea crimei prin îngrijirea orfanilor Refuel și Mani Weinglus. Apoi triumful adevăratului amor între orfanul Refuel și Rozalia fiica lui Beinholtz asupra intrigii țesute de Devora, a doua soție a bătrânului, care voește a căsători pe Rozalia cu Spiegelman, fratele ei, pentru ca ast-fel să moștenească averea soțului,—ocupă un loc însemnat în piesă. Acestea sunt caracterele generale ale piesei; apoi din fie-care scenă iese o morală pe care autorul n'a neglijat a o scoate înaintea publicului prin niște cântece foarte bine alese. Așa: lăcomia de bani, luxul, ignoranța, desfrânarea și cele-l-alte vicii sociale sunt biciuite ori-când se prezintă ocazia.

Pănărea pe scena e simplă dar cu gust. Rolul bancherului Beinholtz precum și costumele tinerilor fidanțați sunt un model de simplitate bogată. Rolul principal al bătrânului Beinholtz e jucat de d-nu Finkel într'un mod așa de natural încât și se pare că vezi pe însuși bătrânul slăbit de o boală îndelungată și de remușcările unei conștiințe pătate. Trebuie să'l văză cine-va pe d-nu Finkel în actul al 2-lea la cuvintele: „Er begehrt die groesste Sued' zu Lieb dem wuessten Geld“ pronunțate de Refuel, pentru ași putea face o idee justă despre talentul său. La auzirea acestor cuvinte, ce'i amintesc crima, bătrânul culcat pe canapea se svêcolește în toate părțile și face niște mișcări cu capul și cu tot trupul care și deșteaptă miță și durere...

Vom mai aminti atitudinea bătrânului în actul al 3-lea, când felicitază pe Refuel la ziua nașterii sale, și'i recomandă pe fiica sa Rozalia cerându-i ca să'i jure credință pentru toată viața.

Nu adesea-ori se întâmplă ca ucenicii să-și bată capul cu cestiunile de religione și nemurire. Asemenea și ambii ucenici din ferăria Barnoviană nu făcură în aceasta nici o excepțiune.

Dacă în toate acestea ei intrară din când în când într'o atare discuțiune, apoi aceasta se făcea într'un chip natural, de oare-ce imensa deosebire a considerațiunilor în cari au fost creșcuți trebuiau să iasă la iveală la câte o ocaziune.

Intr'una din seri ei se duseră acasă de la Wolowce la Barnow când înnoptase deja bine și luna se ivise în toată splendoarea ei. Intr'o pădurice pe care o trecură, sta ridicat la câți-va pași de marginea drumului un crucifix foarte mare dar lucrat în mod grosier.

Negurele undulau în jurul figurei restignitului și luna o lumina foarte clar. Havrilo, și descoperi cu evlavie capul și'și făcu cruce. Dar camaradul său se uită cu sfială în jos și trecea înte înainte.

— De ce nu saluți pe D-zeu? întrebă Havrilo.

— Pe D-zeu nu'l poate nimeni vedea.—Si de ce vorbești ast-fel? Iar vrei să capeți trântea?

— Dar, e cel puțin fiul D-zeului tîu?

— Noi Evreii suntem toți fii lui D-zeu. Hristos al vostru era și el Evreu dar era un învățat heterodox.

Havrilo ridică pumnii. „Moșco.“

— Ei, spune dar tu, ce era el?

— Fiul lui D-zeu, mielul, mântuitorul. Adică păcătoșii și blestemații de Jidani l'au restignit și prin moartea sa de martir, ni s'a luat nouă

Nu mai puțin se vede un actor consumat în d-nu Finkel când în actul al 5-lea umbra vic-timei i se arata în somn cu cupa inventată în mână. În această scenă ca și în toate cele-l-alte d-nu Finkel arată un naturalism în jocul său cum îl cere școala mod-ruă.

Când la finele piesei mărturisește crima pe patul de moarte și cere iertare de la orfanii, numindu-i copii săi, d-nu Finkel în agonia sa și smulge lacrimi și te face să întonezi împreună cu tot corul: „Dumnezeu să'l ierte!“

Dintre bărbați se mai distinge d-nu Silbermann, care e destul de cunoscut publicului prin vocea sa sonoră și plăcută. Dintre dame recomandăm pe grațioasa D-na Finkel, care în această piesă a avut rolul Rozaliei și în actul al 4-lea aștiut să miște și pe cei mai reci dintre spectatori și să le smulga lacrimi, când fidelul iubitelui său Refuel nu voește să cedeze mamei sale vitrige și în suferința adâncă adoarme plângend.

Dar D-na Segalescu—le Ganelon de la piécă—este superbă în rolurile de intrigă. Pentru lauda acestei Doamne, vom releva numai că mare parte din public nu vroia să creadă că e femeie aceea ce pășeste cu atăta bărbăție pe scenă, și nu se sperie de nici-o invențiune de intrigă, pentru a despărți două ființe pe care soarta le-a unit. Curajul ce'i dă experiența: „câci multe capete am întors eu,“ o face ca și acuma să nu dispere chiar când ande ultima voință a bătrânului. „Eu am pregătit un alt testament“ zice ea cu o nerușinare demnă de o ast-fel de intrigantă.

Pentru cele-l-alte vom spune că corul este admirabil..

Dar de ce să ne mai întindem prin laude noi, când am văzut că publicul s'a luptat chiar, în contra elementelor: o ploaie începuse și nici un spectator nu s'a mișcat din grădina! (M.G.)

O frumoasa donatiune. — Onor. bancher din Capitală, d. Emanuel Farchy, a făcut școlii de băieți a congregațiunii spaniole un dar de cinci mii (5,000) lei pentru crearea și fondarea unei biblioteci generale de cărți instructive și științifice. Din parte-ne nu putem decât să felicităm pe onor. d. Farchy, pentru laudabilă inițiativă, urând'n'i să găsească pretutindeni mulți imitatori.

Spre stiinta. — Comitetul societății Fraterneli din Iași, fondată în strada „Cucu“, face cunoscut atât d-lor membrii cât și on. Public, că a adoptat pentru această societate titlu de „Fraternitate“, sub care va figura de acuma înainte.

Din Tergoviste. — O corespondență ce-am primit din numitul oraș cu data de 12 Mai a. c. ne relatează, într'alt-le, cele ce urmează: Cu ocaziunea festivității zilei de 10 Mai comunitatea izraelită din acest oraș, de și într'un număr restrâns, a serbat ziua încoronării în toată splendoarea ei. Sinagoga locală era ornată cu mai multe covoare și multe stindarde tricolore fălăiau pe zidurile sale; Sâmbătă seara 9 Mai s'a citit psalmii iar a doua zi de 10 Mai s'a ținut un Tedeum la care au asistat d-nul Prefect local Poteca, Primarul, șefii autorităților militare precum și toate autoritățile judiciare etc., după care tînărul nostru coreligionar A. Turcu a rostit un discurs ce a fost primit în

păcatul ereditar și pentru asta toți creștini intră în rai!

Moșco se gândi l'această. Așa dar voi intrați în rai fiind-că l'au restignit Jidanii?

— Firește!

— Si dacă nu'l am fi restignit, voi ați fi și azi încă încercați cu păcatul ereditar?

— Neapărat!

— Dacă e așa, atunci ar căta ca să ne fiți recunosători fiind-că l'am restignit. Altmintrelea ați intra cu toții în iad. De ce dar ne percutați pentru această?

Asupra acesteia nu știu ce să răspundă umitul Havrilo.

— Eu cred însă, continuă Moșco, că când ur om intră în rai, asta se face numai fiind-că merită, dar nu fiind-că cine-va a fost restignit de demult. D'atunci poate să fie trecut aproape zece-mii de ani... Cât pentru mine, eu n'ăș l'lasat să'l restignească. Dacă deja a meritat moartea, oamenii noștri ar fi trebuit să'l împuște. La ce să se căznească un om? Dar se zice că era un doctor heterodox. Spune-mi rogute, ce-a învățat el?

(Va urma).

CARL EMIL FRANZOS MOSCO DIN PARMA

ISTORIA UNUI SOLDAT EVREU

tradus de
Isidor Cohen

—o—

CAPITOLUL VI.

(urmare)

Poate o fi rts despre ei amândoi în vre-o parte a lumei vecinicul oprit universal. Poate — dacă bunul D-zeu poate în adevăr să rîză atunci oamenii i oferă materii destulă la această în modul cum l' consideră, l' caută și se închină înaintea lui.

După ce obosiră rîzînd, cei doi băieți se uită unul la altul iarăși cu compasiune.

— Da—vei fi virt în frigul cel vecinic.

— Dar, ascultă-mă Jidane, fi și tu puțin mai cu minte — va trebui o dată pentru tot-d'a-una să intri în focul cel vecinic.

— Va trebui? Dar de unde știi tu asta?

— Apoi cum să nu știu, dacă e scris în sfințele cărți.

— Și în cărțile noastre stă scris cum că noi suntem poporul ales. Si al nostru e cerul! Si cărțile noastre sunt de însuși D-zeu.

— Ha! ha! ha! Apoi astea sunt cărțile noastre. La voi sunt niște prostii...

— „Havrilo!“ Tînărul uriaș strinse pumnii.

audări unanime. Apoi d-nul Prefect local a lăsat comunității israelite prin cuvinte bine știute pentru frumoasa lor manifestare. (K)

Caritas.—Societatea pentru întreținerea spiritului izraelit local „Caritas“ a mai înființat în ziua de 10 Mai a. c. două paturi noi în numirea spre vecinica amintire a Inocentului Regelui și Reginei. Majestatele Lor primind rugămintea societății „Caritas“, au bine-voit a transmite Inaltele Lor mulțumiri d-lor eforturi ai spitalului, printr-o adresă iscălită de d. Basset, pentru frumoasa inițiativă ce au luat, de a serba solemnitatea de la 10 Mai prin un act de bine-facere de umanitate.

Fapte laudabile.—Afară de cei 1000 de franci a oferit doamna Tema Zentler în folosul școlii „Jacob și Carolina Loebel“ au mai dăruit pentru acest scop d. Luca Goldenberg lei 1000 memoria decedatului sâr tată Kolonymos Goldenberg și doamna Ana Popper suma de 500 lei, tot spre amintirea decedatului ei soț David Popper. Dobândirea acestor bani vor fi trebuințate pentru susținerea născutei școli, iar spitalul va rămânea neatins.

Din Iasi.—Duminică zece Mai—ne spune „Cantatul Balassan“—cu ocazia încoronării Maestrilor Lor Regelui și Reginei României, Comunitatea Templului Bet-Jacob a celebrat cu mare pompă un serviciu divin, la care au asistat, pe lângă autoritățile civile și militare, și un public numeros și ales, toate corporațiile și școlile izraelite în tinuta de gală, cu muzica în frunte și cu drapelul desfășurat. După Te-deum s'a citit de prim Cantor, D-nul Honigman, înaintea Tabernacolului deschis, o frumoasă rugăciune.

La terminarea Te-Deumului, corul a intonat în limba română, poezia de stimabilul nostru căpitan d. D. Gusti.

După citirea acestei rugăciuni, care a umplut de bucurie inimă tuturor asistenților prin simfonie patriotică, corul a cântat „Domine Salvum me regem nostrum“, iar muzica a intonat imnul național, după aceea corporațiile și școlile izraelite, cu muzica în frunte și cu drapelul desfășurat, au defilat dinaintea asistenților și au luat drumul spre palatul Prefecturii, pentru a felicita pe d. Prefect al județului.

Privești pe stradă era împănată, drapelul bogat împodobit erau purtate de comercianții în mare tinută și cu banderole tricolore. Comitetul templului Bet-Jacob, la rândul său, a adresat Majestateilor Lor o telegramă.

Nu avem decât a felicita și din parte-ne pe Comunitatea Templului, care a știut și de astădată a se prezenta în fața țerei cu demnitate și entuziasm; și în zilele de bucurie generală, ca și în zilele de restriște, Comunitatea Templului, a știut să afirme iubirea pentru țară și devotamentul nestrămutat pentru Suveranii țerei.

Din Pitesti.—În ziua de 10 Mai la orele 2 după amiază, s'a ținut în Templul izraelit din numitul oraș un Te-deum, față fiind d. Prefect, autoritățile locale și toți notabili izraeliți și creștini. Reprezentanții comunității izraelite au adresat d-lui Prefect următoarea felicitare:

Onor. Domnule Prefect,

Noi reprezentanți ai comunității izraelite, venim în numele societății Zion și în numele întregii comunități a Vă felicita pe Domnia-voastră ca reprezentant al Majestatei Sale Regelui în acest județ; venim și depunem omagiile noastre și felicitări pentru această serbare solemnă a încoronării Majestateilor Lor Regale, rugând pe bunul Dumnezeu ca să facă strălucită prosperarea a Dinastiei Majestateilor Lor Regale și cea mai glorioasă înflorire Regatului Român.

Trăiască Majestatea Sa Regele Carol I.

Trăiască Majestatea Sa Regina Elisabeta.

Trăiască România liberă și independentă progresând!

Iosif Schoenfeld, Israil Braunștain, Iosif Raiber, Bercu Avram, Iosif Meșelsohn, Iosif Herdan, Mihail Lazăr.

SITUAȚIUNEA.

Convențiunea germano-română

Convențiunea cu România a provocat la începutul sedinței de 1 Iunie a Reichstagului german o desbatere interesantă. Deputatul Lasker mulțumise guvernului că a pus la cale prin tractatul de la Berlin înlăturarea restricțiilor drepturilor Evreilor în România, cari restricțiuni

au existat până la 1877. D-nu Schalscha (centrul) atrase atenția asupra marelui emigrațiuni a Evreilor din sudul Rusiei, (?) din cauza stărei anarhice d'acolo și pentru care naște temerea că, cu naturalizația înlesnită în România, (?) Evreii rusești, după ce se vor naturaliza acolo, vor veni pe baza acestei convenții în Germania ca cetățeni români, pe când în contra curentului direct al emigrațiilor din provinciile ostice este de ajuns legislațiunea germană. *Minnigerode* susținu că Lasker în timpul defațării ar fi făcut mai bine să nu adreseze guvernului mulțumire; e periculos a face presiune asupra unui stat străin, adică România, pentru egala îndreptățire a Evreilor; contra Rusiei nu s'ar fi încercat așa ceva. Comisarul guvernului *Reichard zise*, că observația lui Schalscha n'are amestec cu convenția, dar totuși declară că naturalizația Evreilor în România e foarte îngreunată și trebuie dată în fie-care caz izolat prin lege.

Lasker declară că nu va isbuti *Minnigerode* să provoace o desbatere evreiască, pe care Reichstagul a evitat-o până acum cu cea mai mare tactică. *Richter*, fiind provocat de *Minnigerode*, ia cuvântul și zice, că politica Hohenzollilor a avut tot-d'una în vedere apărarea celor perzecați din cauza religiei. Ar fi rușinos pentru Germania să se arate, că se teme de emigrarea cător-va Evrei români; conservatorii să îngrijiască mai bine ca să nu emigreze lucrătorii germani în America. După aceea s'a încheis discuția și s'a aprobat convenția neschimbata.

PARTEA LITERARĂ

TALMUDUL

Schiță de Dr. AUGUST WUNSCHÉ 1)

traducțiune de d. M. ȘTEOREANU

Talmudul este unul din cele mai însemnate monumente literare ale spiritului omenesc. Dacă ne gândim la compunerea lui precum și la diferitele peripecii prin cari a trecut în cursul secolilor de la redactarea sa, apoi nu știu dacă mai putem găsi vre-o carte în Literatura Universală, care să se poată pune alături de el. De câte-ori nu întămpinăm citații talmudice, dar nu tot-d'una acestea sunt scoase direct din acest izvor. De ce să ne mirăm deci că s'au format asupra Talmudului o mulțime întreagă de expuneri greșite și de opinii confuze, cari s'au transmis din generație în generație. Știm bine că un doct capucin, „Henricus Sinenis“, în credința sa ca Talmudul ar fi o ființă înmănată, cita mereu sentințele sale cu formula introductoare: „Ut Rabbini Talmud narret.“

Pe când operele capitale ale Asiei anterioare și posterioare, ale Romei și a Greciei s'au tradus și sunt astăzi accesibile poporului cult, o traducere completă a Talmudului nu se găsește încă. Dacă s'a găsit câte un învătărit care a îndrăznit să facă o încercare în acest sens, reușita nu vroi să încoroneze osteneala sa, așa că până astăzi un întunec misterios învălue Talmudul. Mijloacele chiar, cari ar putea desluși laicului cestiunile cele mai importante precum: origina, împărțirea și conținutul acestui monument, aceste mijloace, zic, sunt rare în cercurile publicității. Câtă să regretăm aceasta cu atât mai mult, cu cât în anii din urmă o polemică crâncenă s'a reaprins asupra Talmudului.

Rohling, pe atunci profesor la Praga, a scos o broșură intitulată „Der Talmudjude“, care s'a răspândit repede prin întreaga Germania și Austria, ba a trecut chiar dincolo de hotarele acestor două țări. 2) Această broșură, care după

1) Dr. Aug. Wünsche e unul dintre cei mai vestiți orientaliști ai Germaniei și am putea zice „unul“ profund cunosător „creștin“ al literaturii rabinice, precum probează opera „Elementele agadice în Talmudul Ierusalimitic“ și „Bibliotheca Rabinica.“—Interesanta monografie, a căreia traducere oferim publicului, rezumă cercetările coprinse în esecutele scrieri analoge ale lui „Deutsch, Jellinek, Stern, Stein,“ etc.

2) Jidovul Talmudist (Der Talmudjude) al lui Rohling este tradus și în românește. Vezi Catalogul Bibliotecii statului sub rubrica: Theologia.

adeverta sa natură e un pamflet și plagiat tot-odată, a văzut deja multe ediții și de și erudiți. Evrei în mai multe rânduri au combătut în totuși foarte bine pe numitul profesor, totuși publicul are puțină cunoștință de acestea, de oare-ce combaterile Rabinilor n'au pătuns în acce straturi unde s'a citit broșura lui Rohling. Mulți, putem zice cei mai mulți nu știu încă în partea cui e dreptatea. Dar să venim la subiectul nostru. Ce este Talmudul?

Unii l'au considerat ca știința religiei Evreilor, alții ca „corpus juris“ al acestora; noi vedem în Talmud trasul general al vieții intelectuale și religioase al Evreilor în timp de peste 7 secole: el e o istorie condensată până în cele mai amănunțite detalieri ale spiritului poporului Evreii. Considerat în altă privință, Talmudul ni se prezintă ca o sală vastă de instrucțiune, unde peste o mie de Rabini desfășoară talentele lor și unde afară de cestiuni religioase și juridice se discută și cestiuni de științe naturale, cestiuni medicale, astronomice și pedagogice. Căci, dacă adevăratul simbol al Talmudului conține complexul științelor și desbaterilor Rabinilor asupra edificiului mosaic precum și legile și observanțele ce rezultă din el; apoi a trebuit să treacă și în domeniul altor științe, de oare-ce Rabinismul vroia să coprină toată viața publică și privată în lațul religios. Discuțiunile nu se fac tot-d'una în ordine sistematică, după cum e deprins spiritul occidental, dar materiile de tractat se vâra în vâlmașagul cel mai confuz; de aceea în Talmud se oglindește cu esacitate și după natură tot ce spiritul evreu a gândit, după logică sau absurd, tot ce el a simțit, bine sau fals în timpurile cele mai deosebite, sub întâmplări vesele sau triste, sub influențe relevante sau apă-sătoare. Aci întâmpinăm sylogisme și sofismate, sinceritate și escamotajiu, obiectivitate și tendință. Este o lume particulară: lumea Talmudului; este o viață deosebită ce se desfășoară în acest monument literar. Pe lângă acestea, diferitele materii sunt tratate adesea într-o pregnanță și scurțime stilistică, care face dificulități chiar învătăților Evrei, când vor să găsiască adevăratul sens a celor zise. Isemnatul Hebraist din sec. 16-lea, renumitul Reuchlin, vroid să și dea opinia în fața acuzărilor aduse Talmudului de către Pfefferkorn 1), declară că Talmudul e pentru el o lume necunoscută și nu cunoaște vreun renegeat evreu care să l' poată înțelege sau chiar citi. Creștinul, numai alături cu un profund cunosător evreu, reușește câte odată a găsi firul Ariadnei, care să l' conducă în acest vast labirint. (va urma).

FELURIMI

Paunii lordului Beaconsfield.—Cei doi pauni favoriți ai lordului Beaconsfield, ne spune „Pall Mall Gazette“, au fost aduși și așezați la un loc cu păsările regale de la castelul din Windsor. Aceste două păsări foarte frumoase, pe cari renumitul bărbat de stat se ducea în toate zilele de le vedea în parcul său de la Eughenden, fuseseră cerute la moartea ei de Regina, căreia i le-a trimis d. Ralph Disraeli, fratele lordului Beaconsfield.

Monumentul Beaconsfield.—Amicii repositului lord Beaconsfield au hotărât să ridice bărbatului de stat o statuă într'un loc public din Londra. S'a ales o comisiune spre îndeplinirea acestui scop. Această comisiune se compune din 11 duci, 6 marchizi, 22 conți, 2 vice-conți, 6 baroni și 43 membri din Parlament, între cari președintele, d. Stafford Northcote și d. Nathaniel de Rothschild.

Nepotul lui Beaconsfield.—Regina Engliterei a arătat intențiunea d'a se însărcina cu educațiunea tinerului fiu al fratelui lordului Beaconsfield, Coningsby Disraeli, care este unul din cei mai buni camarazi ai principelui Leopold, copilul cel mai mic al Reginei. Titlu de pari al comitetului Beaconsfield, se va transmite nepotului său și moștenitorilor sei, Regina dorind ca numele de Beaconsfield să rămână în vece în cartea de aur a baronilor englezi.

1) Ioh-Pfefferkorn, Evreu din Colonia, botezat la 1566, se uni cu Dominicannul Hoogetrat și escită o persecuțiune contra Evreilor, propunând arderea cărților talmudice. Reuchlin se declară contra acestora. Afuncea început o polemică crâncenă între Pfefferkorn și Reuchlin din care acest din urmă egi învingător prin renumita sa „oginda oculară.“ Aceasta polemică e considerată ca începutul luptei între humanism și obscurantism.

Dupa fapta e respilata.—O telegramă din Kiev anunță că tribunalul de război a condamnat dintre autorii principali ai scandalurilor cu Evreii, pe unul la 20 ani, pe altul la 15, pe un al treilea la 10, pe al patrulea la 6 ani, munca silnică, iar pe doi la exil în Siberia. Trei acuzați, admitându-li-se circumstanțe ușurătoare, au fost pedepsiți cu închisoare. Sentința a fost predata guvernatorului general Drentelen.

Inițiativa laudabilă.—În Berlin s'a format un comitet spre a aduna contribuțiuni pentru Evreii perzecați din Rusia. În capul comitetului s'afă Forckenbeck, Rickeri, Lasker, Loewe, Berthold Auerbach, păstorul evangelic Thomas Lisko, rectorul universității Hofmann etc.

O idee ingenioasă.—Un angloiat a fost însărcinat a face un catalog la o bibliotecă publică, dar dând de o carte ebraică, și neputând citi în ea, o înscrise în catalog sub următorul titlu: o carte al cărui început este la finele volumului.

La bursa.—Despre Banca Agricolă fundată de curând în orașul V... se zice că Directorul care e un Evreu, s'ar fi botezat „Aceasta este prima afacere de schimb“—era refrenul zilei.

O buna lectiune.—Zilele trecute lipindu-se în toate despărțirile lucrătorilor din Varșovia placarde mari, carile predicau pe față rezboiul contra Evreilor. Poliția areștă cam la vre-o 40 de indivizi, aparținând clasei meșteșugarilor, cari fură prinși în flagrantii. Prefectul poliției Butterlin, puse să se numere fie-cărnia dintr'ensii în curtea poliției câte 50 de nuiele, și i trimise apoi acasă, ca să poată povesti despre această cură excelentă tuturor aceluora, cari ar avea cum-va poftă să lipiască pe la case placarde resvrăitoare.

Toleranța.—Dumineca trecută episcopul Sotkiewicz din Varșovia, lăsă să se citească în toate bisericile din capitala regatului polon un apel, prin care protestează contra perzecațiilor Evreilor. Prelatul sfătuiește pe credincioșii d'a se feri de miserabilii, cari sub masca zelului religiei caută a le atăța contra necreștinilor, și li îndeamnă d'a da probe că iau în serios prescripțiunile credinței catolice. „În modul acesta,“ zice în apelul, se va menține armonie cu concetățenii noștri de altă credință și pacinica noastră țară, care are atâta trebuință de pace va rămânea rezervată de nefericiri.“ „Germania“ de la care extragem această comunicare mai adaogă: „Felicitam pe prea cuviosul părinte d'a fi adresat la timpul oportun un cuvânt supra-păstoral contra exceselor, cari nu pot fi condamnate cu destulă energie de toți pacinicii cugetători.“

Ziarul „Gaulois“ și Evreii din Rusia.—În urma apelului făcut de ziarul „Gaulois“ se va aranja în curând la Paris o mare serbare în favorul Izraeliților ruși, sub patronajul Baronei James de Rothschild. Membrii deja numiți cari au să asiste comitetul la lucrările sale sunt: baronul Salomon de Guntzburg, D-nu Raffailovici și Doctorul de Cyon. Pentru concursul, s'au anunțat deja o mulțime de notabilități din lumea artistică.

Din Viena.—Cu ocaziunea serbării căsătoriei prințului moștenitor Rudolf, moșierul, banherul și președintele consiliului de culte din Stanislau D-nul Abraham Halpern a donat 25,000 de florini în rentă, hârtie, pentru scopul ca din dobânzile să se creeze 3 stipendii de câte 200 florini pentru studenți universitari Izraeliți lipsiți de mijloace și 2 de câte 250 florini ca zestre pentru două fete orfane sărace.

Pentru Evreii din Rusia.—În Paris se va da în favorul nenorociților Evrei ruși o operă, care va fi dirijată de însuși Gounod.

SPECTACOLE

GRADINA STAVRI

In fie-care seară reprezentațiuni teatrale de operete franceze sub direcțiunea d-lui Roux.

GRADINA JIGNIȚA

Reprezentațiuni teatrale izraelite date de trupa Goldfaden sub direcțiunea d-lui M. Finkel și M. Silbermann.

UNICUL ZIAR

pentru interesele generale ale Judaismului este

"JÜDISCHE PRESSE"

din Berlin, care cuprinde: Articole de fond. Corespondențe din toate părțile lumii. Noutăți diferite. Cele mai bune romane. Articole științifice. Respingerea atacurilor în privința Evreilor etc. Abonamente se face la toate stabilimentele postale. Prețul 3 mărci trimestrial pentru Germania și Austro-Ungaria 3 jum. pentru România și celelalte părți.

Profesorii și cantorii se abonează cu 6 mărci anual la Expedițiunea ziarului: Berlin D Grenadierstr. 28.

Suplimente: „Isr. Lehrera. Cantor“ și Isr. Monats schrift.“

Doctorul Iaslovici domiciliază în strada Vintilă No. 6.

Consultațiuni în fie care zi de la orele 2 până la 4 p. m.

PRIMUL ATELIER ARTISTIC

DIN ROMANIA

A. L. ROSENTHAL

33 Strada Smărdan 33

Zugrav și Pictor de firme, specialist în afișe și firme de sticlă, fabricant de litere plastice, de table pe strade și numerațiuni de case turnate de metal, etc. se recomandă onor. P. T. Publică că efectuează toate comandașle privitoare la lucrările menționate cu promptitudine, cu exactitate și cu prețurile cele mai moderate.

IMPORTANT

Leșia de săpun (Seifenlauge) concentrată, pentru spălarea rufelor, fără ca ele să fie vătămate Din această leșă ies rufele cât se poate de curate și se economisește săpunul; ea poate să fie întrebuințată și pentru spălarea vaselor, dușumelelor, etc. O cantitate mică este îndestulătoare pentru un hărdău (ciubăr) de apă. Leșia se dizolvă în apă caldă. Recomand această atât băcanilor cât și familiilor. Doritorii pentru comandașle vor bine-voi a se adresa la J. SCHWARTZ str. Lipscani No. 80. Prețul 1 franc 25 bani.

Imprumuturi în sume mai mici de la 300—400 franci pentru comercianți și industriași. — Adresa la administrațiunea acestui ziar.

GRAND HOTEL CONCORDIA

Subsemnatul, noul antreprenor al renumitului hotel „Concordia Veche“ (strada Smărdan 51) situat în centrul Capitalei, fac cunoscut că în urma reparațiunii complete ce am făcut la fațadă și în interior, hotelul a fost aranjat într-un mod foarte elegant. Odăile din nou mobilate cu prețul de uzu și jumătate până la cinci franci pe zi, precum și cele pe lună vor fi cu prețuri reduse. — Serviciu prompt.

Asemenea am redeschis „Marele Café“ al hotelului conținând 4 saloane elegante din nou aranjate, Rendez-vous al tuturor voiajorilor Restaurant confortabil cu prețuri moderate.

Sper că onor. clienții atât din provincie cât și din Capitală me va onora cu vizita D-lor.

Ascher acob.

In editura „tipografiei Române“ apare regulat de două ori pe săptămână, și anume în fiecare Marțea și Vinerea, vestitul roman

Victima Amozului sau Adulteriu și Crima

de EMILE GABORIEAU, care a produs pretutindeni o mare senzațiune Un număr 10 bani, abonament pe an 9 lei; pe jumătate an 5 lei, pe trei luni 3 lei; se află de vânzare la toate librăriile și depozite de ziare, romane etc., din țară. Pentru or-ce cerere, a se adresa la:

TIPOGRAFIA ROMANA

BUCUREȘTI, STRADA CAROL I. N. 3

Sub-semnații avem onoare a aduce la cunoștința publică, că am asortat stabilimentul nostru tipografic cu caracterele celor mai moderne și variate, astfel că suntem în pozițiune a concura cu demnitate cu cele mai reputeate stabilimente de această natură din țară.

PRIMIM SPRE EFECTUARE OR CE FEL DE LUCRARI IN ARTE GRAFICE:

Lucrari literare:

Uvrage române, franceze, italiene, germane și ebraice. Ziare în diferite limbi și formate; cărți didactice și științifice, cărți de vizită, invitațiuni de botoz, nuntă și imortmentare etc.

Mare depozit de Pungi „Chamois“ [hartie portocalie tare și groasă] cu firme, de la 1 litera până la 14 scale. Prețuri foarte reduse. Tarife se trimite gratis.

Lucrări Tabelare:

Registre pentru autorități, registre de comptabilitate, condice (a souche), chitanți, polite, etichete, adrese, compturi facturi și memorande.

Afișe în or ce mărimă și diferite culori.

Rugăm dar pe onor. Public în genere și Societățile în parte a ne onora cu comandașle D-lor spre a se convinge atât de moderațiunea prețurilor, cât și de efectuarea promptă.

cu stimă MA GULIES & GOLD

BAZAR VICTORIA

NOUL MAGAZIN

DE

INCALZĂMINTE

„BAZAR VICTORIA.“

SITUAT IN CALEA VICTORIA N. 8.

(vis-à-vis de prefectura poliției).

Aduce la cunoștința onor. Public din Capitală cât și din Provincie că am asortat magazinul meu, pentru sezonul de vară cu un bogat asortiment de ghețe și pantofi de la cele mai renumite fabrici de încălzăminte din Europa pentru bărbați, dame și copii.

Sper că onor. Public mă va onora cu numeroase vizite și cred că toți domni și doamnele cari și vor procura încălzăminte din acest magazin vor rămâne pe deplin satisfăcuți, atât pentru buna calitate și plăcutele forme cât și de prețurile foarte convenabile.

Cu stimă

IACOB MARCUS

BAZAR VICTORIA

MARE DEPOZIT

DE

Cele mai bune

Masine de cusut

Pentru familii și meseriași, mașine de plesat, felurite mărimi. Sistem nou de mașini din America pentru cismari, numită „Cilindru elastic“, care coasă pielea cea mai groasă. Plătirea se poate efectua și în rate lunare.

I. S C W A R Z.

80. — Strada Lipscaul. — 50.

Depozite în Iași, precum și în toate orasele principale din țară.

Se caută o locuință compusă de două odăi, o bucătărie mobilată sau nemobilată. — Adresa la administrațiunea acestui ziar.

MUSICI

Mare asortiment de diferite muzici de masa, mari și mici și fără cânteul elopozitorilor de la 2 până la 12 aril. Cântece alese, nationale și opere între cari sunt și cântecele

CADUDJEA

de la fabricile cele mai renumite.

Vânzarea en gros și en detail cu prețurile cele mai moderate ale fabricii. A se adresa la

M. SCHIFFER

București, str. Smărdan (Germană) No. 41 Etajul de sus.

Anunțiu important

Am onoare a încuștința pe onor. Public atât din Capitală cât și din districte, că, fiind unicul reprezentant al renumitei „Fabrici universale de casse de fer din Viena“ (Allgemeine Wiener Cassen-Fabrik) am la dispozițiune un mare depozit de casse și casete de voiaj de felurite mărimi. În Capitală pot vinde numitele obiecte plățibile în rate, cu prețuri moderate. Depozit și în Iași. Doritorii vor bine-voi a se adresa la J. SCHWARTZ Strada Lipscaul No. 80

Biuroul tehnic și Atelier mecanic

B. DIEMER

Inginier Constructor. — București.

Str. Modestei No. 7. pe Calea Moșilor

Primește următoarele esecutări de lucrări:

Instalarea de Soneria Electrică în preț de odăe începând de la . . . 10 fr

Instalarea de abuzuri în grădini și cu basini zidite . . . 125 „

Instalarea de pompe așezate în puțuri complete aprocsimativă adăncime . . . 120 „

Instalarea de Conducerea a apei în odăi prin țevi de plumb (per Metru) . . . 6 „

Instalarea de Wasser Closete la privați cu strachini de porțelan gata așezat . . . 60 „

Instalarea de băi prin odăi cu dușuri cu apă caldă și rece . . . 180 „

Instalarea de Canalizări de or ce Mod per Metru prin aprocsimativă dimensiune . . . 6 „

Executarea cea mai solidă. —

Serviciul prompt

Garantie

LIBRARIA LA „VULTUR“

A. MALLER & M. ALCALAY

No. 6 strada Carol I

(alături cu colțul calea Victoriei).

Subsemnații facem cunoscut onor. Public, că magazinul nostru de

Librarie, Papeterie și furnituri de biuro este bine asortat cu tot felul de articole necesare acestui comerț, precum

Depozit de tot felul de hartie de scris, de posta de tipar, afișe etc. etc.

Depozit de tot felul de Carti populare și tot felul de cărți apărute în limba română, asemenea am primit un mare transport de Albumuri cu și fără muzica, cu prețuri fabuloase de estine.

Tablouri în veteu în 12 culori, cu preț numai de un franc. Cutie cu 25 coale hartie și 25 pliori fine englezești, cu 66 bani.

Tot felul de Carti scolare în limbile române, franceze, germane și elene, înscrite în scoalele primare, secundare și lyceale. Depon de registre de comptabilitate și imprimate comunale

Registre militare de intrare și esire etc. Cu prețurile cele mai estine.

Sperăm că onor. Public care va bine-voi a ne onora cu vizita D-lor, va fi pe deplin satisfăcut.

Salutăm cu stimă

A. Maller & M. Alcalay

LIBRARIA UNIVERSALĂ

Leon Alcalay

Depoul general pentru toata Romania

Dictionare Th. Codrescu

se află la această librărie, tot odată mai recomandă următoarele cărți:

G. M. Antonescu. Dialog Româno-francez lectură facilă pentru studiul limbii franceze fr. 1-50 b.

„Noul metod practic pentru studiul repede și facil de lim. franceza 1-50

Th. E. Ciocanili. Principiile de gramatica franco-română. Metodă practică pentru a studia cu facilitate primele elemente ale limbii franceze 1-50.

Anunțiu Important

Cu onoare viu a face cunoscut onor. Public că stabilimentul meu de birou ce l posed în strada Smărdan (germană) No. 18. l am aranjat din nou cu mâncările cele mai gustoase atât orientale (spaniole) cât și occidentale.

Abonamentele a la carte cu o reduțiune de 20 la sută.

Tot d'odată fac cunoscut onor. Public că primesc a aranja mese pentru banchete și nunți, oferind mâncările cele mai plăcute cu prețuri cât se poate de moderate. Serviciul elegant și prompt.

cu stimă

Elias Rubinstein

UN TENER care cunoaște bine comptabilitatea partidă simplă și dublă, precum corespondența română, franceză și germană, caută ocupă A se adresa la redacțiunea acestui ziar.

CEA MAI MARE FABRICA

de

HAINA GATA

pentru bărbați, băeți și copii

LEOPOLD TEDESCO & Comp.

Str. Carol I No. 40 Hotel Budișteanu

Aduce la cunoștința onor. Public și clientelei sale că a complectat deja asortimentul din toate articolele de

HAINA

pentru barbati băeți și copii

pentru sezonul actual, din stofele cele mai fine și moderne după ultimul jurnal. Fiind singuri fabricanți din cei mai renumiți, concuăm cu or cine în această ramură, prin urmare nu lăsăm nimic de dorit în privința estinței prețurilor.

Leopold Tedesco & Comp.

au înființat în Magasiul lor o anume secțiune în care va vinde cu or ce preț haine de fasoanele anterioare. Și prin aceasta se prezintă favorabila ocaziune Domnilor, cari nu caută la modă a-și cumpăra haine din cea mai bună calitate cu prețurile fabuloase de estine

Numai la LEOPOLD TEDESCO

Str. Carol I No. 40, Hotel Budișteanu